LISTOPAD 2019 45 Kč / 1,90 €

ŽIVOT víry

Proměna společnosti evangeliem

M. Poborský: Někdy končící milost / 4

Michal Riša: Přes Mosambik do Mexika / 8

Svědectví: Chtěl jsem pastora zabít / 17

Uniknout ze spárů temnoty

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

4 Někdy končící milost
Miloš Poborský

REPORTÁŽ

6 Pražská Noc Ducha svatého
Lucie Vlasáková

MÉDIA

7 Sbíráme smetanu a nabízíme ji církvi
Kateřina Hodecová

ROZHOVOR

8 Milovat někdy znamená neutéct
Michal Riša

TÉMA:
OKULTISMUS – SÍLA TEMNOTY

12 Dlouho jsme nevynášeli odpadky
David Novák

14 „Něcisté“ a prostor mezi nebem a zemí
Jaroslav Rada

15 Moje setkání s temnotou
anketa

16 Jóga, kam se podíváš
Dan Drápal

MŮJ PŘÍBĚH

17 Po kázání jsem chtěl pastora zabít
Ondřej

19 Moje sny byly horší než horory
Denisa Ranšová

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

21 Kolik budu investovat?
Lucie Vlasáková

Z HISTORIE

22 Probuzení nemáme, protože jsme ochotni žít bez něho
Leonard Ravenhill, Jaroslav Pleva

RECENZE

24 Pamätný kameň
Ivana Kultová

PŘIPRAVUJEME

- **rozhovor: pracovník s mládeží Bogdan Lach**
  • „Všichni vědí, kde máme klíče od domu“
- **téma: Společné slavení svátků**
  • Pavel Raus: Vánoce – příležitost i riziko
- **Pavel Hošek o Foglarovi a Setonovi**
  Falešné evangelium, nebo směrovka k Bohu?

6
Chvály a vymítání v rockovém klubu
reportáž z Holy Spirit Night v Praze

7
Sbíráme smetanu a dáváme ji dál
s Kateřinou Hodecovou o Rádiu 7

8
Viděl jsem snad všechny druhy zázraků
rozhovor s Michalem Rišou

12
Okultismus – snaha nahlédnout za oponu
nelegitimní kontakty se „světem duchů“

17
Při modlitbách jsem vždycky ochrnul
svědectví čtenáře

22
„Chci být na Ďáblově seznamu lidí k likvidaci“
virtuální rozhovor s L. Ravenhillem

ŽIVOT víry
PROMĚNA SPOLEČNOSTI EVANGELIEM

ROČNÍK 30 / **LISTOPAD** 2019
CENA 45 KČ / 1,90 €

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misii a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů.
KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE
Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu **www.zivotviry.cz** nebo na e-mailové adrese **predplatne@zivotviry.cz**, popř. na tel. čísle 284 841 922.
Předplatné lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**: Kníhkupectvo Jonatán, Legionárska 2, 811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk, web: www.jonatan.vbh.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky: Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 00 Praha 1 tel.: 222 316 306, e-mail: szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Bc. Lucie Vlasáková, DiS., Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba: Ondřej Pumr
Korektury: Bc. Lucie Vlasáková, DiS., Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace
KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **řádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem.
Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.
Podmínky inzerce: http://**zivotviry.cz/inzerce**

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.
© Život víry – všechna práva vyhrazena.
Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopií, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

foto na titulní straně: Lassedesignen © 123RF.com; na protější straně: Život víry – Tomáš Coufal (6 a 7); Petr Hodec (8); Darksouls1 (12); Sikkterphoto (17); archiv redakce (22); foto na této straně: Tomáš Dittrich

Podzimní šabat

Milý čtenáři,

pod hruškou na zahradě mi vyrostla nová kůlnička a vedle ní altánek, ochrana před sluncem i před deštěm. Na obojím je ale ještě práce habaděj. Doba stavebních úprav domku po pradědečkovi se s podzimem dostává do finále. Co z plánu na letošek se přesune na příští rok? Je pomalé pracovat sám, sehnat řemeslníka je ale moc těžké. Hurá. Mnou, ale nejen mnou oblíbený truhlář může přijít v sobotu. Ale tuto sobotu se jede na houby... Když jsem Honzovi dával košem, prozradil mi, že jeho manželka chce jít na houby taky.

Les nad Běštínem nás na palouku „parkoviště“ vítá deseti bedlami. Byli jsme tu před rokem, a nenašli nic. Dnes s prázdnou nepůjdeme. Moc toho ale najít nechceme. Nedávno jsme z jiné lokality přivezli hub sedm kilo a Martě zpracování zabralo celý večer. Mezi kopřivami za potůčkem nás zdraví i graciézní houbí tanečnice. Pes musí do tašky, protože už je slepý a cestu mezi spadlými větvemi neumí najít ani na vodítku.

S Martou i se psem, a přece každý sám. Měkkost lesa, vlhkost podzimu a severního svahu, laskavé teplo nepovinného sluníčka, kombinované vůně, ptáci, houby. Bodavé boční slunce podzimu brání hledat proti paprskům.

Tentýž les je rok od roku jiný, a to sem nedoběhla kůrovcová kalamita. V horizontu let přibylo divočáků, půda je rozrytá v rozsáhlých úsecích. Tady jsme s dětmi kolikrát opékali buřty. Patnáct dvacet let, a vypadá to úplně jinak. Po nakonec nepostaveném radaru na hřebeni, o kterém se už nemluví, se nám ze žabí perspektivy nestýská.

Marta usedla na trávu vedle pařezu. Za odchlípnutou kůrou smrku pozorujeme sršně. Někteří přilétají, jiní odlétají. Jeden je větší a jinak zbarvený. V uctivém odstupu si užívám chvilku spočinutí, ale podzim je naléhavý až vlezlý a zneklidňuje. Hub přibývá. Už to stačí.

Houbí tanečnici na tenoučké vysoké nožičce za dvě hodiny uvadl klobouček. Jeho okraj se pokroutil a zčernal. Elegance je ta tam. Pomíjivost vídám všude, ale nejvíc ji vnímám na podzim.

Hospoda U zrzavého paviána je asi deset vesnic daleko. Oblehli ji cyklisté a rojí se jako ti sršni, i když žlutí jsou jen někteří. Polévka byla naštěstí bez fronty. Vracíme se přes Liteň. Projíždíme satelitní výstavbou. Do vsi s prasaty a slepicemi mi to zrovna nepasuje, ale obyvatelé novostaveb to asi vidí jinak. Odcházíme od auta úvozem, který vede k židovskému hřbitůvku zaparkovanému dějinami na okraji věčnosti, asi 200 metrů od podnikatelského baroka.

Pro české židovské hřbitovy se za posledních 30 let udělalo hodně. Mnohé byly vyrvány zániku. Domácí i mezinárodní brigády vyklestily keře a často už v 90. letech vztyčily zpřevracené náhrobní kameny. Nejméně jednou ročně se kosí tráva. Ohradní zdi ale většinou chátrají. Opravit sto, dvě stě metrů lomového zdiva na mizernou maltu by přece jen spolklo hromadu peněz. V Litni se dochovala márnice stará stejně jako můj dům po předcích, porušená, bez oken. Slunce se posunulo k západu, takže východní strany náhrobků s nápisy a ozdobami se kvůli ostrým paprskům utápějí ve vlastním stínu. Tím plastičtěji vystupují zadní, často jen hrubě opracované anonymní stěny většinou vápencových bloků.

Mám rád atmosféru těchto svatých polí. Chybí jim drásavý smutek hřbitovů křesťanských. Ano, hřbitovy svědčí o víře těch, kdo je budovali, i těch, kdo jsou na nich pohřbeni. Pokoj mi šeptá, že židé v 17. i v 19. století počítali se vzkříšením. Pro století devatenácté to asi není tak úplně pravda, ale přeju si naslouchat dojmům svého srdce. Byl tu zvláštní Boží lid nepodobný ostatním národům. Žili mezi námi, ale dnes o nich nejsrozumitelněji mluví právě ty hřbitovy (když pomineme knihy – vědu, básně, beletrii). Vládne zde odpočinek šabatu.

Dva náctiletí hoši se baví chozením po hřbitovní zdi. Nevypadají jako barbaři. Mají papír s písmeny hebrejské abecedy. Mohou sami bez pomoci porozumět poselství věčnosti?

Ještě obligátní nákup v supermarketu v Dobřichovicích a cesta tunelem Blanka. Den odpočinku končí. Benzinový průlet tichem krajiny. Světit sváteční den potřebuji, potřebujeme. Příští týden si beru stavební dovolenou. Jednomu silnému andělovi s krumpáčem a zednickou lžící budu pomáhat míchat maltu.

Tomáš Dittrich

Židovský hřbitov v Litni